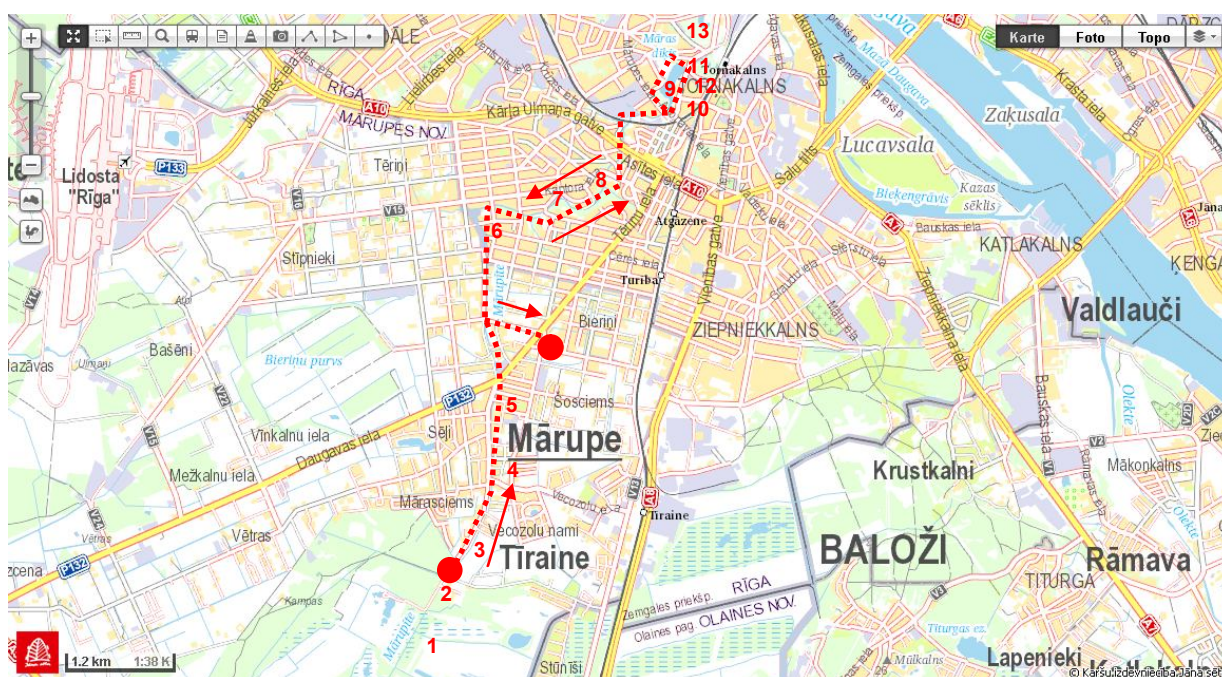

Velomaršruts Nr.5 „Mārupīte – Māras dīķis”

Laika gaitā Mārupītes gultne ir piedzīvojusi daudz pārmaiņu, cilvēks vienmēr ir centies to pieskaņot savām vajadzībām, taču tās tecējums nav zudis. Mārupīte ir iedvesmojusi daudzus māksliniekus un tā savā ziņā ir veidojusi tagadējo Mārupes novadu. Mārupīte ir Daugavas kreisā krasta pieteka. Tā iztek no Meduma purva rietumu daļas Mārupes novadā un ietek Daugavā Rīgas pilsētas teritorijā. Senāki avoti vēstī, ka Mārupīte un Māras dīķis savu nosaukumu ieguva 13.gs. saistībā ar tā laika Rīgas aizbildni Svēto Mariju. Vēlāk no Mārupītes nosaukuma 1925.gada 3.augustā Mārupes novads ieguva savu vārdu.

- 1) Maršruta garums: 14,2 km
- 2) Grūtības pakāpe: Viegli*
- 3) Cela seguma veids: Asfalts, grants ceļiņš gar Mārupīti.
- 4) Maršruta sākums:
Mārupītes gatvē pie Lapiņu dambja, maršruta noslēgums pie Mārupes novada domes.
- 5) Kā izbraukt? Jābrauc pa Mārupītes gatvi no Lapiņu dambja līdz Daugavas ielai, kur uzmanīgi jāšķērso tās brauktuve. Tālāk labiekārtots bruģēts ceļiņš ved gar Mārupīti līdz tiltiņam, kuru jāšķērso, lai nokļūtu uz Abavas ielu. No Abavas ielas taisni jābrauc uz Rožleju ielu, kur jānogriežas pa labi uz Dauguļu ielu Rīgas pilsētas teritorijā. No Dauguļu ielas jānogriežas pa kreisi uz Mārupītes veloceļu, kas tālāk aizvedīs līdz par Māras dīķim. Atpakaļceļš tāds pats.

6) Maršruta alternatīvas: Maršrutu iespējams kombinēt ar velomaršrutu Nr.1 „Mārupes mazais un lielais loks” un velomaršrutu Nr.4 „Mārupe-lidosta „Rīga””.

7) Der zināt!

Pārtikas veikali un pusdienašānas iespējas:

Mārupe:

- Veikals “TOP”, Daugavas iela 27, Mārupes centrs.
- Kafejnīca „Mārupīte”, Daugavas iela 27, Mārupes centrs, tālr.: 67934737
- Kafejnīca „Servus Plus” Daugavas iela 29/1, Mārupes centrs, tālr.: 26417848
- Itāļu restorāns “Trattoria da NIKO”, Daugavas iela 27, Mārupes centrs, tālr.28211673

!!! Ieteicams paņemt līdzīgu velo remonta komplektu, rezerves kameru vai līmkomplektu ar pumpi..

!!! Uzmanīgi jāšķērso Daugavas iela.

8) Maršruts elektroniski: **GoogleMaps** <http://goo.gl/maps/H0Rca>

Apskates objekti:

1. Medemu purvs

Maršruts sākas Mārupītes gatvē pie Medemu purva, no kura iztek Mārupīte. Pašreiz kūdras ieguve purvā nenotiek, daļa purva ir izstrādāta. Nākotnē atbilstoši Mārupes novada teritorijas plānojumam Medema purva teritorijā tiek plānots attīstīt reģionālas nozīmes rekreācijas objektu, kur iespējams izvietot aktīvās atpūtas elementus, dabas takas, sakopjamas esošās un veidojamas mākslīgas ūdenskrātuves. Purva teritoriju labāk var izbaudīt velomaršrutā Nr.9 „Mārupe-Melnā ezera purvs”, kur maršruts ved gar tā nomali.

2. Mārupīte

Tālāk maršruts visā garumā līdz Māras dīķim ved gar Mārupīti. Laika gaitā Mārupītes gultne ir piedzīvojusi daudz pārmaiņu, cilvēks vienmēr ir centies to pieskaņot savām vajadzībām, taču tās tecējums nav zudis. Mārupīte ir iedvesmojusi daudzus māksliniekus un savā ziņā tā ir veidojusi tagadējo Mārupes novadu. Mārupīte ir Daugavas kreisā krasta pieteka. Tā iztek no Medema purva rietumu daļas (Mārupes novadā) un ietek Daugavā (Rīgas pilsētas teritorijā). Upes kopējais garums ir 11 km, baseina laukums - 35,5 km². Tā kā Mārupīte tek pa līdzenu reljefu, upes relatīvais kritums ir ļoti neliels - tikai 15 m. Novada teritorijā upes gultne ir iztaisnota.

Mārupīte Rīgas pilsētas teritorijā, Mārupītes dabas parkā

Mārupīte Mārupes novadā, Mārupītes gatvē pie Medemu purva

Papildus informācija: <http://marupite.lv/marupites-vesture-makslas-darbos/>

3.Lapiņmuiža

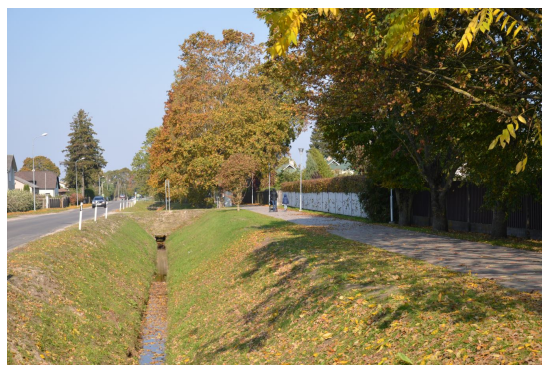
Mārupītes gatves galā atrodas Lapiņu muiža. Par Lapiņmuižu dēvētais ēku komplekss ar parku Mārupē, ir 1829.gadā celtā Katrīnmuiža, kura šobrīd ēka atrodas privātā īpašumā. 1870. gadā muižu nopirka Mārtiņš Lapiņš, no kura uzvārda izveidojās otrs nosaukums - **Lapiņmuiža**. Pie bijušās Katrīnmuižas atrodas parks, uz muižu senāk veda plaša gatve - tagadējā Mārupītes gatve. Diemžēl 2012.gadā Katrīnmuižas ēka nodega, bet vietas senatnīgums ir saglabājies.

Avots: http://pilis.lv/a_pnm/view.php?id=8870&prop_id=211

4.Mārupītes gatve

Braucot pa Mārupītes gatvi der zināt, ka Mārupītes gatve ir vienīgā iela Latvijā, tātad arī pasaulē, citur ielas ar šādu nosaukumu nav. Tā ir galvenā iela Mārupē 2.32 km garumā, kas sākas no Daugavas ielas un beidzas pie 1829.gadā būvētās Katrīnmuižas. Vēsturiska iela, kas piedzīvojusi Mārupes attīstības pirmsākumus līdz pat mūsdienām. Visā Mārupītes gatves garumā tek Mārupīte. 2014.gadā atjaunots labiekārtojums – gājēju celiņi, apgaismojums un jauni Mārupei pieskaņoti tiltiņi.

5.Mārupes ūdens tornis

Mārupītes gatvē pie Beržu ielu atrodas viens no Mārupes redzamākajiem simboliem, kas bieži vien palīdz arī noorientēties apvidū. Mārupes ūdens tornis tika nodots ekspluatācijā 2002. gada 22.novembrī, tā tilpums ir 500 m³, tornis izbūvēts ar ūdens atdzelžošanas stacijām Mārupē un Tīrainē un maģistrālajiem ūdensvada tīkliem 3876 m garumā.

6. Mārupītes dabas parks

Mārupītes darba parks atrodas Rīgas pilsētas daļā, Bierīņu apkaimē. Mārupītes dabas parks ietver Mārupīti posmā no Dauguļu ielas līdz Māras dīķim. Teritoriju pārsvarā veido slapji melnalkšņu meži. Mārupītes dabas parkā ir ierīkots Mārupītes veloceliņš, kas ved līdz Māras dīķim, kā arī apskatāma Bierīņu muiža un akmens skulptūru dārzs.

Mārupīte veloceliņš tā sākumpunktā pie Dauguļu ielas

7. Akmens skulptūru dārzs

Braucot pa Mārupītes veloceliņu pie Kantora iela paveras Akmens skulptūru parks. Pēdējos simts gados Mārupītes apkārtnē izveidojās par romantikas apdvestu vietu visdažādākajiem kultūras darbiniekiem – rakstniekiem, mūziķiem un māksliniekiem, vairākiem desmitiem dažādu radošo profesiju pārstāvjiem. Šeit savu mājvietu atrada arī tēlnieki Ojārs Feldbergs un Indulis Ranka.

20. gs. 70. gados radās ideja par plašāka tēlniecības centra un skulptūru parka izveidi. Projektā bija paredzēts iesaistīt arī parka teritorijā esošās tēlnieku mājas – darbnīcas, kur apmeklētāji varētu iepazīties ar tēlniecības darba tapšanu, akmens apstrādes paņēmieniem. Toreizējās varas institūcijas sniedza šai idejai atbalstu. Šī darbošanās vēlme guva konkrētu virzību, kad Indulis Ranka, saņēmis 1970. gadā zemes gabalu Mārupītes apkārtnē un uzcēlis tur māju, sāka kalt pagalmā savus akmeņus un 1975. gada septembrī pie savas mājas Amulas ielā iedibināja pastāvīgu ekspozīciju.

Tas bija pirmsākums savdabīgam brīvdabas parka modelim ar trim svarīgām sastāvdaļām: tēlnieka darbnīcu, akmeņu kalšanas laukumu un skulptūru ekspozīciju. Šajā apkārtnē 70. gadu otrajā pusē apmētās un māju – darbnīcu uzbūvēja arī Ojārs Feldbergs, nedaudz vēlāk Ligita Ulmane, Ojārs Breģis, Pārsla Zaļkalne, vēlāk arī Jānis Nagliņš. Apmēram 12 gadu ilgā laikposmā no 1978. gada līdz 1990. gadam tēlnieku aktīvā un mērķtiecīgā darbošanās Mārupītes apkārtnē izpaudās vairākos virzienos. Bija iecerēts zaļo atpūtas un sporta zonu, tēlniecības parka un simpozija centra kompleksu veidot kā turpinājumu vēsturiskajai Pārdaugavas apstādījumu un parku joslai no Arkādijas parka un Māras dīķa līdz pat Rīgas robežai.

Astoņdesmitajos gados tēlnieki jau šeit rīkoja simpozijus. 1986. gadā Ojārs Feldbergs pie savas darbnīcas uzstādīja 50 tonnu smagu pāršķeltu akmeni, kas Mākslas dienu laikā iezīmēja skriešanas distances startu un finišu. Skrējiena uzvarētāju vārdus tēlnieks iekala šajos skrējēju akmeņos. 90. gadu pārmaiņas valstī pārtrauca Tēlnieku parka projekta realizāciju, Mākslas dienas beidzās, īpašnieki un viņu mantinieki sāka dalīt atgūto zemes mantojumu, Mārupīte atkal sāka aizaugt ar krūmiem. Tikai Indulis

Ranka joprojām kaļ jaunas skulptūras un realizē savu ieceri skulptūru dārza „Ulamula” izveidošanā, kas bija aizsākta jau 1975. gadā.

Skulptūru parks atrodas pie Mārupītes starp Slampes un Amulas ielām.

Avots: <http://www.apkaimes.lv/sakums/bierini>

8. Bierīņu muiža

Vietā, kur Mārupītes veloceļiņš šķērso Kantora ielu ir apskatāma unikāla liecība par seniem laikiem – Bierīņu muiža. Dižciltīgo muižnieku laikā no 17gs. beigām līdz apmēram 19gs. 80.gadiem netālu no Rīgas toreizējām dienvidu robežām veidojās plašs (līdz 3000 ha) zemes īpašums ar savu administratīvo centru, ko sauca par Lindenrū (latviski Bierīņu) muižu. Tā piederēja vienam nozarojumam no plašās Bērenu fon Rautenfeldu (turpmāk B.f.R.) dzimtas. Lindenrū muižu centri, vienkāršāk — pašu

"muižu", patiesībā bija divi, un tie oficiālajos dokumentos konsekventi par Bierīņu muižām tika dēvēti tikai pēc Latvijas valsts izveidošanās. Bija vecā muiža, kas celta ap 1800.gadu un atradās tagadējā Mārupes novadā, Kantora ielā 97, (tagadējais vecais Mārupes vidusskolas korpuss), un kam visapkārt pletās bieži priežu meži un kūdras purvi. Tomēr mežus ap šo muižas centru drīz izcirta, izcirtumus iznomāja, un medību centra vajadzībām vecā muiža vairs nederēja. Tad nu B.f.R. dzimta kā savu jauno vasaras mītni ap 1870.gadu izvēlējās daudz tuvāk Rīgai. Jaunajai muižai vieta tika izvēlēta Mārupītes un tās attekas ielokā, Kantora ielā 10, cieši pie ceļa no vecās Lindenrū (Bierīņu) muižas uz Rīgas pilsētu, turklāt vietā, no kuras ērti varēja pārvaldīt jaunākos, jau Rīgā atrodošos izrentētos B.f.R. zemes gabalus. Jaunajai Bierīņu kungu mājai otrpus Mārupītei un Kantora ielai tika uzcelts muižas pārvaldes kantoris, kas devis nosaukumu Kantora ielai.

Netālu no galvenās ēkas atradies zirgu stallis — kūts ar 2 dzīvojamajām telpām. Netālu no kungu mājas atradusies neliela kalpotāju dzīvojamā mājiņa. Mājas kungu galu apdzīvoja Rautenfeldi, muižas vienkāršāko galu apdzīvoja arī citi ļaudis. Muižas komplekss kā īpašnieku vasaras mītne kalpojusi vismaz līdz Pirmajam pasaules karam. 1938.gadā stalla guļbūve nojaukta, bet kalpotāju mājai piebūvēti malkas šķūnīši. Kungu māja bija koka divstāvu ēka ar mansarda jumtu, ar terasi DR pusē, verandu ēkas DA un pagrabiem.

Kopš 1925.gada, kad Elizabete Emilija Bērens f. Rautenfelde pārņēma muižu, muiža tika pārveidota par trīs māju. Kungu mājā 1928. gadā bija 14 atsevišķi dzīvokļi. Kungu mājā tikai pirmais dzīvoklis bijis domāts kādam no Rautenfeldiem — Elizabetei Emilijai. Celtniecība apstiprināta 1939.gadā Rīgas būvvaldē. Viena kāpņu telpa bija un palika no koka, bet otra pārveidota par mūrētu un velvētu čaulu. Ēkas ārpusē palika kā agrāk.

Pēc Pirmā pasaules kara ēkai bija daļēji izdedzis jumts, ko pielaboja, iespējams, paši Rautenfeldi. Līdz 1940.gada 17.jūnijam Rautenfeldi ēkas pārbūvi paspēja pabeigt tikai par 80%, un pārējos darbus pēc nacionalizācijas jaunie saimnieki pabeidza haotiski, tā ka celtnē vismaz jumtu veidojumā pilnībā neatbilda sākotnējam projektam.

Īres nams ar 14 dzīvokļiem kā tāds turpināja kalpot jaunās Latvijas PSR iedzīvotājiem.

Pārbūves notika arī pēc 2. pasaules kara: ēkas terase nojaukta, verandas vietā izbūvēts dzīvoklis, izbūvēti 2 gari ķieģeļu skursteņi, kā arī izdarītas citas izmaiņas. ĒKA zaudēja savu sākotnējo ārēji diezgan komplikēto, simetrisko izskatu, tomēr paturēja Īres nama būtību. Padomju laikā ēka tika apšūta ar tumšsarkani brūniem koka dēļiem, daļa jumta ir ar krāsota skārda, daļa šifera segumu.

Tagad ēka ir diezgan nolaista, nesakopta apkārtne. Tomēr saglabājusi kaut ko no senatnīgā majestātiskuma. Māja un zemes nogabals ap to tika atdots atpakaļ tās īpašnieku pēctečiem — Rautenfeldu ģimenei.

Avots: http://pilis.lv/a_pnm/view.php?id=9107&prop_id=168
<http://www.rigacv.lv/node/153>

9.Māras dīķis

Maršruts ved apkārt Māras dīķim. Māras dīķa apkārtne bija iemīļota pilsētnieku atpūtas vieta jau 18. gs. beigās. Māras dīķis, izveidots cilvēku darbības rezultātā. Māras dīķa platība ir 5 ha, krasta līnijas garums ir 1,2 km, kas atsevišķās vietās ir nostiprināta.

1959. gadā tika veikta Māras dīķa apstādījumu rekonstrukcija pēc P. Seļeckas projekta, kad tika ierīkoti pastaigu celiņi apkārt dīķim, tika iestādīti jauni kokaugi, vienlaicīgi saglabājot arī vecos kokus.

Māras dīķa dzirnavas

Pie Māras dīķa jau 1226. gadā bija uzceltas Rīgas bīskapa dzirnavas. Dzirnavas (sākotnēji sauktas par Marijas dzirnavām), atradās vietā, kur Mārupīte iztek no Māras dīķa, tās darbojušās vēl 20. gadsimta sākumā. 1902. gadā dzirnavās uzstādīts jauns tvaika dzinējs graudu malšanai. Dzirnavas šeit atradās līdz pat 1924. gadam, kas mūsdienās zināmas no Rutku Tēva romāna "Trīs vella kalpi" un no romāna ekranizācijām — "Vella kalpi" (1970) un "Vella kalpi vella dzirnavās" (1972), lai gan filmā uzņemts Zlēku dzirnavu dīķis.

Dzirnavu ēka nojaukta rekonstruējot līdzās esošo Altonavas (tagadējās Ojāra Vācieša) ielas, Friča Brīvzemnieka ielas un jaunprojektētās Māras alejas krustojumu. 20. gadu vidū dzirnavu ezers ticis nolaists, ar nolūku tā dūņas izmantot augsnes mēslošanai; vēlāk tas no jauna uzstādināts un izmantots arī kā zivju audzētava. Māras dīķa krastā, Mārupes ielas pusē, 20. gadu beigās ierīkoja pilsētas peldētavu, tur bijusi koka ēka peldētāju ģērbtuvēm un pilsēta algojusi peldētavas uzraugu (peldētava slēgta 1959. gadā). Tur atradās arī laivu izīrēšanas vieta, bet ziemās – slidotava.
Avots: <http://marupite.lv/marupites-vesture-makslas-darbos/>

9. Ojāra Vācieša memoriālais muzejs

Muzejs dibināts 1988. gadā, piecus gadus pēc Ojāra Vācieša aiziešanas mūžībā. Muzejs atrodas bijušajā Lielajā Altonavas ielā 19, Rīgas pašvaldībai piederošā mājā, kur kopš 1960. gada dzīvoja dzejnieks ar savu ģimeni. Māja ir vairāk nekā 200 gadus veca, tas ir bijušais traktieris „Jeruzaleme”, kur savulaik ciemojušies Garlībs Merķelis, Rihards Vāgners, ko savos zīmējumos iemūžinājis J. K. Broce.

Muzeja misija ir sniegt muzeja apmeklētājiem zināšanas un izpratni par Ojāru Vācieti un viņa laiku, kā arī vākt, glabāt un pētīt materiālās un garīgās vērtības, kas raksturo dzejnieka radošo procesu un viņam tuvās Pārdaugavas kultūrvēsturi.

Muzejā stāstām par Ojāru Vācieti un viņa laikabiedriem, dodam iespēju apmeklētājiem iepazīties ar audiovizuāliem dokumentiem, kas saistās ar dzejnieku, organizējam literatūrvēsturiskas un mākslas izstādes, dažādus literārus sarīkojumus, realizējam daudzveidīgas izglītības un kultūras programmas.

10. Jāņa Akuratera muzejs

1933. gadā pēc arhitekta Vernera Vitanda projekta dzejnieka Jāņa Akuratera ģimene uzceļ sev koka savrupmāju Torņakalnā. 1991. gadā šai mājā tiek izveidots Jāņa Akuratera muzejs. Muzeja ekspozīcija izvietota mājas Kamīnzālē, Ēdamistabā, Gaišajā salonā, dzejnieka sievas Marijas istabā.

Akurateru mājā sadzīvo funkcionālisma stila interjera plānojums ar 19. gs. vidus bīdermeiera stila mēbelēm, sader autentiskas stila lietas ar 20. gs. 20.–30. gados veiktiem atdarinājumiem.

Tā ir māja, kuras iekārtojums un atmosfēra ievēd mūs 20. gs. 30. gadu radošās inteliģences dienas ritmā un svētku noskaņās, atspoguļo pragmatisko un cildeno.

Muzeja misija ir saglabāt pagājušā gadsimta 30. gados celtās mājas un tās iekštelpu autentiskumu, veidot un uzturēt sabiedrības interesi par Tēvzemes balvas laureātu, okupācijas gados noklusēto dzejnieku, rakstnieku, sabiedrisku darbinieku Jāni Akurateru (1876–1937).

Šodien rakstnieka māja ir viens no Pārdaugavas kultūras centriem, kur tāpat kā Jāņa Akuratera laikā pulcējas literāti un mākslinieki, mūziķi un aktieri, kā arī skolēni – teātra pulciņa nodarbībās.

Ojāra Vācieša iela 6a, Rīga, LV 1004

Tālr. +371 67619934; +371 29254631; e-pasts: akuraters@memorialiemuzeji.lv

www.akurateramuzejs.lv

Darba laiks: 11.00–18.00, slēgts – svētdienās, pirmdienās

11. Arkādija parks

Netālu no Māras dīķa atrodas skaistākais un raksturīgākais Rīgas ainavu parks - Arkādijas parks.

Šo teritoriju rīdzinieki jau sen bija iecienījuši kā atpūtas vietu. 1794. gadā te ierīkoja izpriecu vietu vienkāršajai tautai - tur notika atrakcijas, teātra izrādes un Līgo svētki.

1852. gadā Prūsijas ģenerālkonsuls H. K. Vērmanis kāpas galā uzcēla māju ar palīgēkām un siltumnīcu, kurās auguši firziķi, aprikozes, vīnogas un retas palmu sugas. 1885. gadā parkā peļņas nolūkā uzcelts teātris, ierīkota bumbotava, tādējādi parku pārvērtā par atpūtas vietu.

Pēc H.K. Vērmaņa nāves parksam vairākas reizes ir mainījušies īpašnieki, līdz 1896. gadā parku nopirka Rīgas pilsēta. Tajā pašā gadā parks tika pārsaukts par Torņakalna parku (atrodas uz robežas starp Āgenskalnu un Torņakalnu).

1900. gadā darbu pie parka labiekārtošanas sāka G.F.F. Kūfalts. Parkā tika ievadīta Mārupīte, kas plūda cauri parkam, tika ierīkotas kaskādes, ūdenskritumi, tiltiņi, uzcelta dārznieka māja un izveidoti jauni apstādījumi. Daļu no parka teritorijas iznomāja, lai iegūtu līdzekļus tā uzturēšanai. Nomnieks parkā 1910. gadā uzcēla restorānu „Arkādija”, kuru 1958. gadā pārveidoja par kinoteātri, tika ierīkota šautuve, bumbotava un mūzikas paviljons. Parka labiekārtošanu pabeidza 1911. gadā, un tajā pašā gadā to pārsauca par „Arkādiju”.

1926. gadā pēc A. Zeidaka projekta parkā tika veikti rekonstrukcijas darbi – izbūvēts koncerta laukums, 1927. gadā pēc P. Kundziņa projekta uzcelta estrāde, ierīkots bērnu rotaļu laukums, atbalsta sienas, kāpnes un ziemciešu stādījumi.

Lai gan oficiāli parku izveidoja 1911. gadā, vēl šodien tiek izmantota katra izdevība, lai to kaut nedaudz paplašināt uz apkārtējo teritoriju rēķina. 1988. - 1989. gadā, sākoties Atmodai, parka estrādē pulcējušies vides aizsardzības kluba pārstāvji un viņu atbalstītāji. Arkādijas parkā notika gan pret metro celtniecību vērstās akcijas noslēgums, gan LNNK dibināšanas sapulce.

Avots: <http://www.citariqa.lv/lat/tornakalns/parki/arkadija-parks/>

13.Uzvaras parks

Parka izveide sākās 1909. gadā, un tas tika veidots kā ainavu parks. Pēc gada galvenie parka izveides darbi bija pabeigti un tas tika atklāts 1910. gadā, ar nosaukumu Pētera parks. 1915. gadā parkā tika iestādīta liepu aleja.

1923. gadā tas tika pārsaukts par Uzvaras parku. Šajā laikā parkā notika militāras parādes, bet 1938. gadā 9. vispārējie dziesmu svētki. Šo svētku vajadzībām pēc arhitekta A. Birznieka projekta uzcēla estrādi. Otrais pasaules karš pārtrauca vērienīgos plānus – stadiona un Dziesmu svētku laukuma izbūvi.

1961. gadā tas tika pārsaukts par Kongresa parku, bet jau 1963. gadā par PSKP XXII kongresa parku. 1963. gadā sākās parka pārveidošanas darbi pēc arhitektu V. Dorofejeva un E. Fogeļa, kā arī dendrologa K. Barona projekta, kad tika izveidoti zālieni, izraksts dīķis, pārveidota Mārupītes gultne. Turpmākajos gados par godu ievērojamiem notikumiem valsts dzīvē tika stādīti jauni koki.

1985. gadā tika atklāts piemineklis "Padomju Latvijas un Rīgas atbrīvotājiem no vācu fašistiskajiem iebrucējiem". Pēc vienas versijas 1985. gadā parks atkal tika pārsaukts par Uzvaras parku, pēc citas tikai 90-to gadu sākumā.

2006. gada februārī šeit tika atklāta pirmā mākslīgā sniega distanču slēpošanas trase Rīgā. Parkā notiek riteņbraukšanas sacensības, tur atrodas arī minigolfa laukums ar 9 bedrītēm.

Avots: <http://www.citariqa.lv/lat/tornakalns/parki/arkadija-parks/>